

[Villemoes.]

og det er klart, at Skibsfarten — et Erhverv, der under normale Arbejdsforhold maaske kan kaldes et af de allerfrie af alle vore Erhverv, men som gennem Fragnævnet er underkastet Reguleringer, Indgreb og Tvang paa forskellig Maade — hellere end gerne ønsker snarest muligt at faa frie Hænder igen; men indtil videre maa det selvfølgelig underkaste sig denne Tvang, og det er ogsaa mit Indtryk, at langt det største Flertal af Rederne, baade de større og de mindre, har forstaaet Nødvendighedens Lov og med god Vilje indordnet sig derunder.

Lovforslagets § 1 omhandler som sagt Nedsættelsen af Fragnævnet. Det foreslaas forandret ret betydeligt i Forhold til den nugældende Lov, hvad den højtærede Minister lige har omtalt. Af Folketingsudvalgets Betænkning og af Udtalelserne i det høje Folketing forstaa jeg ogsaa, at man der har beskæftiget sig med dette Punkt. Det er selvfølgelig meget vigtigt for Rigsdagen, at Forbrugernes Interesser varetages paa bedste Maade i de forskellige Nævn, men det er ogsaa vigtigt, at de forskellige Erhvervs berettigede Interesser bliver varetaget, og jeg forstaa af Bemærkningerne i denne Udvalgsbetænkning, at det er dette, Folketingsudvalget har villet give Udtryk.

Jeg ser af Fortrykket af Folketingets Forhandlinger, at Ministeren har oplyst, hvor stor den danske Tonnage var pr. 1. Januar 1939, nemlig 919 174 Bruttoregistertons og for Smaabaadens Vedkommende 47 450 Nettoregistertons, altsaa i alt omkring ved 1 Million Registertons. Det er de sidste nøjagtige Tal, men ulukkeligvis er disse Tal fra før Krigens Udbrud, og vi har desværre slet ikke den Tonnage mere at arbejde med.

I Lovforslagets § 6 er det bestemt, at Ministeren kan forbyde Ombygninger og Forandringer af danske Skibe samt at danske Skibe ophugges. Denne Bestemmelse kan Venstre fuldt ud tiltræde. Vor Damp- og Motorskibstonnage er desværre saa lille nu; ca. en Trediedel af den er uden for Rederiernes Kontrol, en anden Trediedel er ulukkeligvis forlist, saa den Trediedel — med et rundt Tal —, der er til Disposition, skal og bør udnyttes bedst muligt. Det samme gælder naturligvis ogsaa

for de mindre Skibe, som jo først er kommet ind under Fragnævnet og har beskæftiget dette i den seneste Tid. Desværre gaar det tilbage med vore Trafikmidler for Tiden. Varetransporten med Jernbane og ad Landeveje bliver Maaned for Maaned vanskeligere, bl. a. grundet paa Knapheden paa udenlandsk Drivkraft, Kul og Benzin, og vore Transporter fra Landsdel til Landsdel er ret betydelige netop i disse Aar; jeg tænker bl. a. her paa de store Transporter af Brunkul fra Jylland til de danske Øer. Til Aflastning af Landevejs- og Jernbanetransporten maa benyttes Skibe i ret stort Tal, ikke mindst smaa Sejl- og Motorskibe, og Udviklingen har derfor medført, at disse nu ogsaa er inde under Fragnævnets Regulering. For den enkelte Sejlskibsreder og Skipper, som hidtil saa nogenlunde har kunnet sætte sin Hat, som han vilde, er dette en ny Situation. Det maa erkendes, at saadanne Tvangsforanstaltninger, som denne Bemyndigelseslov giver Ret til, kan virke generende og ubehageligt, og det er derfor mit Ønske, at Fragnævnet i Fremtiden vil søge at tage videst muligt Hensyn til Søfartens Folk, til Søfarterhvervet i det hele taget, og jeg kan i denne Forbindelse sige, at det er mit Indtryk, at det har været Tilfældet indtil denne Dag.

At der i § 4 foreslaas, at Ankefristen, som tidligere kun var paa 3 Dage, nu sættes til 8 Dage, er vist rigtigt. Jeg forstaaer i hvert Fald, at Ankenævnet har anbefalet dette.

§§ 9—11 omhandler Overtrædelser af Loven og de i Henhold til denne givne Bestemmelser og skærper Straffebestemmelserne; de bringes, saaledes forstaaer jeg det, i Overensstemmelse med Bestemmelserne i den Lov, vi lige har haft til Behandling her, om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. Jeg anser det for absolut praktisk og fornuftigt, at disse Regler bliver ensartede. De er haardere end tidligere, men Straffebestemmelserne maa nødvendigvis i en saa urolig Tid som den nuværende skærpes til Skræk og Advarsel, og saa maa man haabe paa, at det faar den Betydning, at der ikke bliver saa mange Lovovertrædelser, som der hidtil har været.

Med disse Ord skal jeg paa egne og